हुतं इविस्वयमलमेघत्वमुपगच्छति । ततस जलक्षेण परिणाममुपैति यत्॥ ३०॥ तेनाखिलौषधीजना भवत्यनिखसारत्रे। श्रोषधीभिरश्रेषाभिः सुखं जीवन्ति जन्तवः ॥ ३१ ॥ वितम्बते नरा यज्ञान् त्वत्मृष्टाखोषधीषु च। यज्ञैर्देवास्तथा दैत्यास्तदद्रचांसि पावक ॥ ३२ ॥ म्राप्यायन्ते च ते यत्तास्त्वदाधारा हुतामन। चतः सर्वस्य योनिस्वं वह सर्वमयस्तया ॥ ३३ ॥ देवता दानवा यक्षा दैत्या गन्धर्व्वराक्षसाः। मानुषाः पत्रवो रुष्टा सगपश्चिसरीख्याः ॥ ३४ ॥ श्राप्यायन्ते त्वया सर्वे संवर्धन्ते च पावक। त्वत्त एवोड्सवं यान्ति त्वय्यन्ते च तथा लयं ॥ ३५ ॥ भ्रपः खजिसि देव त्वं त्वमितस पुनरेव ताः । पच्चमानास्वया तास्व प्राणिनां पुष्टिकारणं ॥ ३६ ॥ देवेषु तेजोरूपेण कान्या सिद्वेष्ववस्थितः। विषरूपेण नागेषु वायुरूपः पतिषषु ॥ ३७ ॥ मन्जेषु भवान् कोधो मोदः पश्चिम्रगादिषु । अवष्टक्षीऽसि तरुषु काठिन्यं त्वं मधीं प्रति ॥ ३८ ॥ जले द्रवः त्वं भगवान् जवरूपी तथाऽनिसे । व्यापित्वेन तथैवाग्ने नभस्यातमा व्यवस्थितः ॥ ३९ ॥ त्वमग्ने सर्वभूतानामन्तश्चरित पालयन्। त्वामेकमाच्चः कवयस्वामाच्चस्त्रिविधं पुनः ॥ ४० ॥